

Kultur- og likestillingsdepartementet

Vår referanse:
Markus D. Wroldsen

Dato:
15.10.2025

Høringssvar – Forslag til ny forskrift om merverdiavgiftskompensasjon for frivillige organisasjoner

Kultur- og likestillingsdepartementet har sendt på høring forslag til ny forskrift om merverdiavgiftskompensasjon for frivillige organisasjoner («kompensasjonsordningen»).

Høringen er en oppfølging av høring om forslag til endringer i mva-kompensasjonsordningen for frivillige organisasjoner av 14.10.2024, der Revisorforeningen innga høringssvar av 10.01.2025.

Revisorforeningen fremmer her innspill til de foreslåtte endringer i det nye høringsforslaget som vi anser som særlig viktige eller er innenfor Revisorforeningen særlige kompetanseområde.

Om Revisorforeningen

Revisorforeningen er en interesse- og kompetanseorganisasjon for statsautoriserte revisorer i Norge. Våre 8 400 medlemmer arbeider i eksternrevisjon og rådgivning, regnskapsføring, i offentlig sektor og i næringslivet. Våre medlemmer innehar ledende roller i en stor andel av landets større foretak og organisasjoner.

Revisorforeningen driver omfattende kurs- informasjons- og veiledningsvirksomhet rettet mot medlemmer og andre. Merverdiavgift utgjør ett av Revisorforeningens særlige kompetanseområder.

Revisorforeningen har som vedtektsfestet formål å være revisorbransjens talerør i den nærings- og samfunnspolitiske debatten. Revisorforeningen arbeider aktivt for gode rammebetingelser for næringslivet, herunder også for frivillig sektor.

Innspill til endringsforslag

Forenklingsforslag

Revisorforeningen er positiv til høringens forenklingsforslag.

Ved at organisasjoner med kostnader under 7 millioner slipper å avgrense mot kostnader til utleie av fast eiendom vil søknadsgrunnlaget blir enklere å fastslå.

Forslagene om å foreta utbetaling direkte til underledd, samt å hente årsregnskap fra Regnskapsregisteret, antas å være administrativt forenklende.

Det er videre naturlig at terskelverdiene økes fra 5 til 7 millioner i tråd med kostnadsutviklingen i samfunnet og i henhold til justert revisjonsterskel for øvrige foretak.

Foreslått avgrensning mot offentlig virksomhet

Høringsforslaget inneholder forslag til presisering av gjeldende avgrensning mot offentlig virksomhet.

I forslaget foreslås videreført avgrensning mot virksomhet som er «*organisert av*» offentlige organer. Avgrensningen mot «*virksomhet som kommer offentlige oppgaver til gode*» foreslås opphevet.

Revisorforeningen støtter opphevingen av avskjæringen mot virksomhet som kommer offentlige oppgaver til gode. Vurderingstemaet fremstår som skjønnsmessig og lite egnet til bruk for mindre profesjonaliserte organisasjoner. Revisorforeningen har heller ikke gjenfunnet forarbeider som i særlig grad begrunner hvorfor avgrensningen ble innført.

Sistnevnte avgrensning er foreslått erstattet med avgrensninger mot

1. *Virksomhet som det offentlige er lovpålagt å utføre eller tilby, og*
2. *Virksomhet knyttet til offentlige tjenestekjøp*

Revisorforeningen støtter sistnevnte innføring av avgrensning mot virksomhet knyttet til offentlig tjenestekjøp. I slike tilfeller kan plassering av merverdiavgiftskostnadene inngå i avtalereguleringen mellom partene.

Revisorforeningen opprettholder derimot vår kritikk mot innføringen av avgrensning mot virksomhet som det offentlige er lovpålagt å utføre eller tilby. Vår kritikk knytter seg særlig til at

- Avgrensningen anses stridende mot kompensasjonsordningens formål
- Avgrensningen fremstår å særlig ramme organisasjoner som jobber for svakere grupper i samfunnet
- Innføringen av en slik avgrensning må konsekvensutredes
- Den foreslåtte begrepsbruken er kritisert etter å ha vært benyttet i andre lover
- Det finnes allerede andre avgrensninger i forskriften som i stor grad ivaretar behovet

Vi vil utdype vår kritikk nærmere i det følgende.

Problematisk avgrensning

I høringsforslaget side 17 eksemplifiserer departementet oppgaver som vil rammes av avgrensningen. Eksemplifiseringen omfatter organisasjoner som ønsker å tilby sprøyterom og døgnplasser for rusavhengige, tjenestetilbud for personer med nedsatt funksjonsevne, utvikling og produksjon av skolemateriell, arbeidsmarkedstiltak, brukerstyrt personlig assistanse, mv.

Slik Revisorforeningen forstår virkeområdet for avgrensningen, vil den typisk omfatte organisasjoner som forsøker å hjelpe noen av de svakeste gruppene i samfunnet.

Vi er kjent med at Frivillighet Norge har fått utarbeidet en fullstendig gjennomgang av klagesaker som viser hvilke ¹□. Oversikten omfatter blant annet

- Arbeidstrening for kvinner med innvandrerbakgrunn, personer som sliter med psykisk helse, rus og/eller har soningsbakgrunn
- Psykososial støtte til de som sliter med psykisk helse, rus og/eller har soningsbakgrunn
- Hjelp til nyankomne flyktninger
- Helsehjelp / behandling til funksjonshemmede barn
- Møteplass og helsehjelp for sexarbeidere

Gruppen frivillige organisasjoner som faller ut av støtteordningen, som er ment å omfatte samtlige frivillige organisasjoner, bør mane til særlig aktsomhet og ettertanke hos departementet.

I forslaget begrunnes avgrensningen med en bekymring for at «det offentlige helt eller delvis unnlater å følge opp en lovpålagt oppgave fordi frivilligheten på eget initiativ har etablert virksomhet eller aktivitet som ivaretar den aktuelle offentlige oppgaven.».

Revisorforeningen deler ikke denne bekymringen.

Kompensasjonsordningen innebærer kun støtte tilsvarende merverdiavgiftskostnaden. Det er derfor lav risiko for at ordningen tilskynder organisasjoner til å ta over offentlige oppgaver. Det er heller ikke innlysende at eventuell etablering av privat tilbud, medfører at det offentlige unnlater å følge opp sitt lovpålagte ansvar på området.

Avgrensningens problematiske sider forsterkes ytterligere ved departementets presisering om at den også omfatter situasjoner hvor et tilsvarende offentlig tjenestetilbud ikke er etablert:

«Dette betyr at en frivillig virksomhet som kommer til erstatning for et offentlig lovpålagt tilbud vil falle utenfor ordningen, selv om det kan være slik at det ikke finnes et lignende tilbud i kommunen»

De beskrevne konsekvenser fremstår som uheldige.

Avgrensningen strider mot formålet med kompensasjonsordningen

Kompensasjonsordningens formål er å «fremme frivillig aktivitet» ved at pådratt merverdiavgift ikke skal utgjøre en kostnad for frivillig virksomhet².

Kompensasjonsordningen er altså ikke en støtteordning i ordinær forstand. Kompensasjonsordningen er kun ment å avlaste frivillige organisasjoner for merverdiavgiftskostnader, slik at det offentlige ikke skal oppebære inntekter basert på frivillig aktivitet. Se blant annet forarbeidene til kompensasjonsordningens tilblivelse³:

“2. Mål for ordningen.

Formålet med ordningen er å bidra til å kompensere for kostnader som frivillige organisasjoner har til merverdiavgift ved kjøp av varer og tjenester.”

¹ [22092025-Gjennomgang-av-klagesaker-moms-2025.pdf](#)

² Jf. Forskrift om merverdiavgiftskompensasjon for frivillige organisasjoner § 1.

³ Se Høringsnotat - Kompensasjon for merverdiavgiftskostnader til frivillige organisasjoner, side 5

Revisorforeningen har vanskelig for å se at det foreligger gode grunner for å avskjære enkelte organisasjoner fra kompensasjonsordningen, når frivillighetsvilkåret er oppfylt.

Revisorforeningens oppfatning støttes også av Frivillighetsmeldingen, der det fremkommer at det overordnede frivillighetspolitiske målet, er å legge til rette for frivillige organisasjoner – uavhengig av område⁴:

«Ein sterk frivillig sektor med brei deltaking og mangfaldige aktivitetar er eit mål i seg sjølv – uavhengig av kva dei frivillige engasjerer seg i.»

Vi bemerker også at sammenlignbare, rammebaserte, støtteordninger *ikke* har tilsvarende avgrensning – se eksempelvis tippemidler som fordeles i henhold til pengespilloven § 12.

Kultur- og likestillingsdepartementet postulerer i det forutgående høringsnotatet⁵ at den foreslåtte avgrensningen ligger innenfor forutsetningene for formålet med momskompensasjonsordningen.

«Sett i lys av momskompensasjonsordningens formål er det en klar forutsetning at midler i ordningen ikke skal finansiere oppgaver som det offentlige (kommuner, fylkeskommuner og stat) har ansvar for.»

Noen slik forutsetning er ikke å gjenfinne i forskriften eller noen av dens forarbeider. Revisorforeningen kan derved ikke se at det er støtte for påstanden i tilgjengelig rettskildemateriale⁶.

Revisorforeningen er av den oppfatning at den foreslåtte avgrensning medfører en innskrenkning av kompensasjonsordningen som både er i strid med både ordningens formål og med politiske styringsdokumenter på det aktuelle området.

Vi vil i det følgende utdype hvorfor også formelle og retts tekniske grunner tilsier at avgrensningen ikke bør innføres.

Formelle innvendinger

Gjeldende høringsnotat inneholder ikke konsekvensutredning av den foreslåtte avgrensningen – antageligvis fordi avgrensningen beskrives som en videreføring av gjeldende rett. Det er uklart om dette er riktig.

Avgrensningen mot lovpålagte oppgaver bygger på avgrensning som ble tatt inn i kompensasjonsforskriften § 3 (3) bokstav f) i 2019:

«Det gis likevel ikke kompensasjon for merverdiavgiftskostnader til følgende organisasjoner og virksomhet:

f. virksomhet som kommer næringsinteresser eller offentlige oppgaver til gode.»

⁴ Jf. Meld. St. 10 (2018-2019) s. 18

⁵ Jf. Høringsnotat fra Kulturdepartementet av 11.12.2017 - Ny forskrift om merverdiavgiftskompensasjon til frivillige organisasjoner

⁶ Se ellers kritikk som gjelder klagenemndas fortolkning av avgrensningen mot «offentlige oppgaver», nedenfor under kapittelet «formelle innvendinger».

Forarbeidenes drøfting er begrenset til å fastslå at formålet med avgrensningen er at kompensasjonsordningen ikke skal komme «offentlige interesser til gode»⁷:

“Endringer for å støtte opp under formål med ordningen:

...

- *presisere at kompensasjon ikke skal komme privatøkonomiske-, offentlige- eller næringsinteresser til gode.* “

I de forutgående forarbeidene er det ikke behandlet hvorvidt frivillige organisasjoner som utfører samme oppgaver som det offentlige/lovpålagte oppgaver, mv, skal omfattes av avgrensningen.

Det er riktig at fortolkning, tilsvarende foreslått avgrensning, har bred støtte i klagenemndspraksis avsagt i perioden fra 2020 og utover, samt er gjengitt i lotteri- og stiftelsestilsynets veileder. Praksisen er imidlertid kun få år gammel. Rettslig sett gir disse sakene kun uttrykk for hvordan forvaltningsorganene forstår reglene – de er ikke av en slik langvarig karakter at de kan sies å ha etablert gjeldende rett.

Selv om forvaltningsorganenes tolkning er én mulig fortolkning av avgrensningen i forskriften § 3 (3) f), deler ikke Revisorforeningen umiddelbart den oppfatning at dette er den *riktige* fortolkningen av bestemmelsen. Vi stiller det åpent om fortolkningen som avgrenser mot oppgaver som er lovpålagt det offentlige har tilstrekkelig rettslig grunnlag.

Den avgrensningen som departementet nå legger til grunn at ble innført i 2019, herunder konsekvensene av en slik avgrensning, har videre aldri blitt utredet.

Vi viser her til forvaltningsloven § 37 og utredningsinstruksens krav om at saker som kan få betydelige virkninger for enkeltpersoner eller organisasjoner, skal være tilstrekkelig belyst og vurdert før beslutning treffes. Dette inkluderer en vurdering av hvilke konsekvenser et eventuelt bortfall av støtte kan ha, samt en analyse av alternative løsninger. Utredning av disse temaene er ikke gjennomført.

Når kultur- og likestillingsdepartementet nå foreslår innføring av nevnte avgrensning, forventer vi at kravene etter forvaltningsloven § 37 og utredningsinstruksen oppfylles, før slik avgrensning eventuelt vedtas. Om ikke annet så for å reparere de mangler som foreligger ved tilblivelsen av avgrensningen få år tilbake.

Vi forventer at departementet på sedvanlig vis foretar konsekvensutredning og alternativanalyse av den foreslåtte avgrensningen. Vi presiserer igjen at konsekvensutredning er særlig viktig når tjenestetilbudet til sårbare grupper blir rammet.

Begrepet som foreslås innført er vanskelig forståelig

Som beskrevet i vårt tidligere høringssvar er begrepet «lovpålagt offentlig oppgave» et vanskelig, skjønnsmessig begrep. Som departementet selv bemerker i sitt høringsbrev; «Hvilke oppgaver som kan sies å være pålagt det offentlige i lov eller forskrift med hjemmel i lov er imidlertid ikke i alle tilfeller like enkelt å fastslå».

⁷ Jf. Høringsnotat av 11.12.2017, *Ny forskrift om merverdiavgiftskompensasjon til frivillige organisasjoner*, side 3

Begrepet er tidligere benyttet i merverdiavgiftskompensasjonsloven, der bruken også kritiseres grunnet de vanskelige juridiske grensdragningene det innebærer. Begrepet har her vært gjenstand for flere tvistesaker i både retts- og klagesystemene. Vanskelighetene kan eksemplifiseres med at eksempelvis Sivilombudsmannen og Finansdepartementet er uenige om hva som rettslig ligger i begrepet⁸.

Ut over at begrepet i seg selv er vanskelig tilgjengelig, kreves det også forholdsvis inngående kjennskap til underliggende spesiallovgivning for å klargjøre hvor langt den offentlige plikten strekker seg innenfor det aktuelle området.

Det er uheldig at frivillige organisasjoner, med svært begrensede ressurser, tillegges slike vanskelige juridiske vurderingstemaer som vil være sentrale for deres virksomhet⁹. Revisorforeningen stiller seg på nytt kritisk til om det er heldig å benytte slike juridisk vanskelige avgrensninger for frivillig sektor. Skal en slik avgrensning likevel gjennomføres, er en klarere regulering påkrevet.

Foreligger allerede tilsvarende, tilstrekkelige, avgrensninger i regelverket

Revisorforeningen påpeker endelig at det allerede foreligger flere tilsvarende avgrensninger i regelverket, både eksisterende og foreslåtte, som ivaretar samme behov.

Vi viser her til avgrensninger mot/fradrag for (i ny forskrift):

- virksomhet som er *organisert av* offentlige organer mv - § 7 (1) bokstav j
- virksomhet knyttet til *tjenestekjøp fra det offentlige* - § 7 (1) bokstav i
- kostnader knyttet til virksomhet som er kompensasjonsberettiget gjennom *merverdiavgiftskompensasjonsloven* - §§ 7 (2) bokstav d og 8 (1) bokstav b

Vi bemerker her at merverdiavgiftskompensasjonsloven som kjent har det samme vurderingstemaet (lovpålagte ytelse), men med en i praksis svakt snevrere avgrensning (kun kommunal virksomhet). Formålet departementet ønsker å oppnå, er derved langt på vei oppnådd gjennom avgrensningen mot kostnader som er kompensasjonsberettigede etter merverdiavgiftskompensasjonsloven.

Et nærliggende alternativ til den foreslåtte avgrensning, ville være å begrense seg til denne eksisterende avgrensningen, samt eventuelt gjøre den generelt gjeldende.

Hensyntatt at det allerede foreligger hele tre andre avgrensninger mot offentlig aktivitet, som fremstår bedre egnet, kan Revisorforeningen vanskelig se behovet for den avgrensningen som departementet ber om innspill på.

Oppsummert

Oppsummert mener Revisorforeningen at avgrensningen:

- strider mot kompensasjonsordningens formål,
- fremstår å særlig ramme svake grupper i samfunnet,

⁸ Se Finansdepartementets brev av 08.12.2015, kapittel 2 og 3, der ulikhetene i forståelsen tydeliggjøres av Finansdepartementet.

⁹ Det påpekes ellers at det ikke kommenteres hvorvidt det skal legges til grunn den samme forståelsen av begrepet «lovpålagt» som etter merverdiavgiftskompensasjonsloven – selv om departementet tilsynelatende legger en lik forståelse til grunn i høringsbrevet. Dette vanskeliggjør ytterligere den etterfølgende praktiseringen av reglene.

- må konsekvensutredes,
- har uheldig begrepsbruk, og
- fremstår unødvendig da behovet allerede er tilstrekkelig dekket av andre avgrensninger på området.

Tema innenfor Revisorforeningens særlige kompetanseområde

Om revisors rolle

Høy grad av tillit i samfunnet er en betydelig verdi for det norske velferdssamfunnet. Verdien kan måles i høyere verdiskaping og tiltro til myndigheter og demokratiet. Det er bygd opp solide strukturer over mange år som har bidratt til det tillitsnivået vi har i dag.

Revisjonsinstituttet er et sentralt element i tillitsstrukturen vår. Statsautorisert revisors bidrag er uavhengige bekreftelser. Den vanligste er bekreftelsen av at den finansielle informasjonen i årsregnskapene gir et rettviseende bilde av den finansielle situasjonen i henhold til regnskapsreglene, men revisorer bekrefter også at annen informasjon er rapportert i henhold til aktuelle regler.

Revisjonsinstituttet sikrer tillit, blant annet til ordningen for merverdiavgiftskompensasjon, gjennom spesialisert revisjonskompetanse, høye faglige og etiske standarder og tilsyn som sørger for at brukerne kan stole på informasjonen. Revisor har en ekstern kontrollfunksjon og er allmennhetens tillitsperson.

Valgt revisor og hans revisjonsberetning

I høringsforslaget vurderes revisjonsgrensen øket fra 5 til 7 millioner. Revisorforeningen anser det naturlig at revisjonsgrensen justeres i tråd med kostnadsutviklingen i samfunnet og i henhold til justert revisjonsterskel for øvrige foretak.

Det er videre foreslått enkelte endringer og presiseringer av kravet til revisjon, samt hvem som kan opptre som revisor etter ordningen.

I denne anledning vil Revisorforeningen knytte noen kommentarer til revisors rolle, hva som ligger i revisjonsoppdraget, samt hva som forstås med tittelen «revisor».

Revisor - krav til uavhengighet

Statsautorisert revisors rolle er særpreget av at revisor skal opptre uavhengig fra den som revideres. Det er nedlagt betydelige skranker gjennom lovverk og standarder for å sikre at uavhengigheten ivaretas.

Revisors uavhengighet er sikret både når det gjelder formell tilknytning, i form av forbud mot felles eierinteresser, ansettelsesforhold, mv. Videre er revisor avskåret fra å påta seg mange ulike oppgaver for den som revideres, som å opptre på vegne av den som revideres.

Formålet med uavhengighetsforanstaltningene er å sikre at revisor, i utøvelsen av sitt virke, ikke på noe vis skal kunne påvirkes av den som revideres.

Revisjonsoppdraget og innsenderfunksjonen

For mindre organisasjoner er det etter gjeldende ordning krav til at årsregnskapet skal revideres av «valgt revisor». Det er ingen krav til hvem som kan være valgt revisor, ut over en negativ

avgrensning for styremedlemmer mv. Vi legger til grunn at vedkommende ofte er en person ansatt i, eller med sterk tilknytning til, organisasjonen.

Revisjon som er foretatt av en person som ikke er uavhengig av organisasjonen vil ha lav grad av sikkerhet, og den gjennomføres oftest av en person uten formelt bekreftet kompetanse gjennom statsautorisasjon.

Revisorforeningen ser det i utgangspunktet som positivt at en dedikert person er satt til å kritisk gjennomgå årsregnskapet. Når det ikke stilles krav til vedkommende som utfører rollen, er imidlertid risikoen at de organisasjonene som generelt er pliktoppfyllende, også er flinke til å sørge for at rollen utføres med aktsomhet. For organisasjoner som eventuelt er mindre pliktoppfyllende, kan realiteten være at det reduseres til en sandpåstrøingsfunksjon.

Vi forstår det slik at revisjonsrollen er ment å sikre innsending av korrekt materiale ved at søknadsmaterialet gjennomgås av intern kontrollør. Revisorforeningen ønsker å bemerke at manglende uavhengighet gjør at det er usikkert om regelen virker etter sin hensikt i alle tilfeller.

Vi kan samtidig ikke se at ansvaret for innsending av søknad om momskompensasjon er tilstrekkelig knyttet til ledende ansatte i organisasjonen. Vi viser her til at søknadssignering kan delegeres til "den som har fullmakt til å søke", jf. ny forskrift § 12 (1)/tidligere § 11 (1).

Risikoen ved å fordele ansvaret utover i organisasjonen er at ledelsen ikke tar det nødvendige ansvar for riktigheten av informasjon gjennom søknaden. Svakheten fjernes ikke gjennom revisjonsfunksjonen i og med at denne har enkelte iboende svakheter, herunder manglende krav til uavhengighet.

Vårt forslag:

Fordi revisjonsrollen for mindre organisasjoner har svakheter, mener Revisorforeningen det bør vurderes å innføre supplerende bestemmelse som tydelig og konsekvent forankrer ansvaret for søknadens innhold hos ledelsen i organisasjonen.

Bruk av revisortittelen

Benyttelsen av betegnelsen «valgt revisor» i forskriften kan fremstå som uheldig.

Med «valgt revisor» forstås normalt en statsautorisert revisor som er valgt av selskapet, i henhold til lovgivning, jf. blant annet aksjelovens § 7-1 om at aksjeselskap må «velge ... revisor».

Det kan være forvirrende når forskriften benytter begrepet «valgt revisor», for en person som ikke innehar tittelen statsautorisert revisor, og som i tillegg kan være ansatt i organisasjonen uten særskilt økonomisk kompetanse.

Alle disse omstendighetene strider med hva som fremkommer av en alminnelig forståelse av begrepet «valgt revisor».

Vårt forslag:

Bruk av begrepet valgt revisor bør derfor erstattes av en formulering som fjerner usikkerhet om revisjonens faglige kvalifikasjoner og kvalitetsmessige kjennetegn ved gjennomført revisjon.

Alternativer til foreslått formulering kan være «organisasjonsdefinert revisor» eller «revisor definert gjennom valg av organisasjonen»....

Revisjonsberetning

For små organisasjoner som kan bruke «valgt revisor», godtas det at valgt revisor signerer direkte på regnskapet som en revisjonsberetning.

En revisjonsberetning skal vise hva revisor har vurdert ved avleggelse av beretningen. Dette blant annet da en ordinær revisjon baserer seg på et risikobasert utvalg av forhold som kontrolleres. En revisjonsberetning utformes som et eget formelt dokument. Ved statsautorisert revisors revisjon av et årsregnskap, skal det utstedes en revisjonsberetning som er underlagt en rekke formelle krav til innhold og struktur.

Dette vil ikke være tilfelle der en organisasjonsdefinert revisor gjennomfører sine kontroller. En ren underskrift på årsregnskapet viser ikke hva kontrolløren har vurdert i årsregnskapet, og utgjør heller ingen beretning.

Nåværende regulering fremstår som forholdsvis misvisende med tanke på hva mindre organisasjoner skal utarbeide av vedlegg. Når det fremkommer som et vilkår at også mindre organisasjoner skal vedlegge revisjonsberetning, er dette egnet til å forvirre.

Vårt forslag:

Revisorforeningen anbefaler at det utarbeides et nytt bokstavpunkt i ny forskrift § 12, som beskriver hvilke vedlegg søknaden for mindre organisasjoner faktisk skal inneholde, og at man ikke benytter begrepet revisjonsberetning. «Dokumentasjon av organisasjonsdefinert revisors aksept» kan være et alternativt begrep.

Avslutning

Revisorforeningen er positiv til forenklingene som kommer frem i høringsnotatet.

Innføring av avgrensning mot oppgaver som det offentlige er lovpålagt å utføre fremstår som en innskjerping i strid med kompensasjonsordningens formål, som hovedsakelig rammer arbeid for svakerestilte grupper. Avgrensningen fremstår svakt begrunnet og bør utelates. Alternativt fordrer endringen ytterligere utredning og begrunnelse.

Reguleringene som omhandler revisjon av de mindre organisasjonene, bør skrives om slik at den reflekterer det viktige skillet mellom en attestasjon/signatur fra en revisor med statsautorisasjon og en person uten tilsvarende revisjonsfaglig kompetanse og tilhørende krav for yrkesutøvelsen. Tilliten som ligger i revisjonsinstituttet og bekreftelsen fra en statsautorisert revisor er et avgjørende element for samfunnets tillitt til ulike former for informasjon, og den bør ikke svekkes ved kilder til sammenblanding med egendefinerte revisorer uten tilsvarende kompetanse og krav til uavhengighet.

Revisorforeningen stiller seg gjerne til disposisjon for etterfølgende samtaler og diskusjoner.

Vennlig hilsen

Markus D. Wroldsen

for

Karen Kvalevåg

Administrerende direktør

Revisorforeningen

934 61 571

kk@revisorforeningen.no